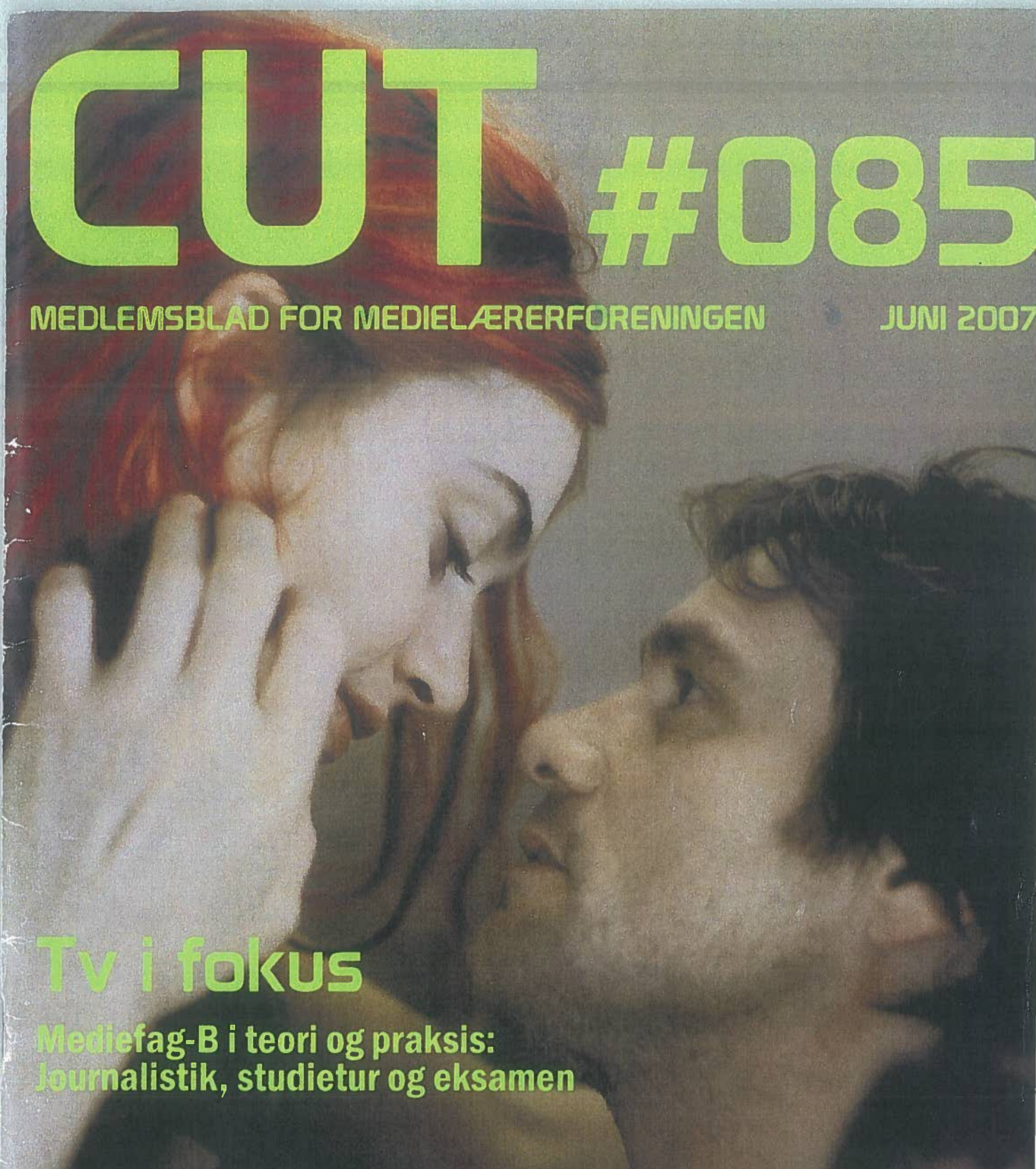

CUT #085

MEDLEMSBLAD FOR MEDIELÆRERFORENINGEN

JUNI 2007

Tv i fokus

Mediefag-B i teori og praksis:
Journalistik, studietur og eksamen

>> PÆDAGOGISKE KLIP TV & VIRKELIGHEDEN 9 GODE RÅD TIL ARBEJDET MED DEN TV-JOURNALISTISKE VIRKELIGHED TEGNERENS KONTRAKT >> STUDIETUR 26 ELEVER I LONDON HOLLYWOOD: DRØMMENES BY – OGSÅ VORES... >> PODCASTING SKOLENS EGET NYHEDSMAGASIN >> KURSUS B-NIVEAU I MAGLEÅS >> BOGANMELDELSE EFTER FOLKEDRAB

CUT #085

Redaktion

KATHRINE AGGEBO
MARTIN HOULIND
MIMI OLSEN

aggebo@humleby.dk
martin.houlind@rks-gym.dk
mimi.olsen1@skolekom.dk

Skribenter i dette nummer

CLAUS N. CHRISTENSEN	Aabenraa Statsskole
PETER FRITZEN	Bornholms Gymnasium
HENNING BØTNER HANSEN	Frederikshavns Gymnasium og HF
MARTIN HOULIND	Roskilde Katedralskole
SØREN JAKOBSEN	Odsherred Gymnasium
HELGE KRARUP	Johannesskolen
ESPEN REEDTZ	Tønder Gymnasium, HF og VUC
KASPER SØNDERBY MADSEN	Nærum Gymnasium
HANS OLUF SCHOU	Viby Amtsgymnasium
PERNILLE VIENHOLDT-NIELSEN	Mulernes Legatskole
OLE ØSTERGAARD	Aabenraa Statsskole

Print & pakkeservice

DJ-TRYKKENTER

dj.tryk@mail.tele.dk

DEADLINE FOR CUT #086

1. OKTOBER 2007

Mediefags hjemmeside www.emu.dk/gym/fag/ft

WEBMASTER

Ole Østergaard

ole.oestergaard@skolekom.dk

Medielærerforeningens bestyrelse

FORMÆND

Søren Jakobsen, Roskildevej 134, 2.th, 2500 Valby. Tlf. 38 79 26 04.
E-mail: jakobsensoeren@mail.tele.dk

Henning Bøtner Hansen, Solkrogen 5, 9000 Aalborg. Tlf. 98 10 36 60.
E-mail: henningboetner@hotmail.com

KASSERER & MEDLEMSREGISTRATOR

Barbara Tvede Hansen, Griffenfeldsgade 10, 4.th, 2200 København.
Tlf. 35 55 80 45. E-mail: barbaratvede@itu.dk
Gironummer: 825-4850

MEDLEM AF PS, MEDLEM AF EKKOs REDAKTION OG KURSUSAKTIVITET

Mikael Busch, Gefionsvej 28B, 6000 Kolding. Tlf. 75 50 93 70.
E-mail: mb@kolding-gym.dk

SEKRETÆR, WEB-KONTAKT OG KURSUSAKTIVITET

Kirsten Andersen, Hvidtjørnevej 26, 2720 Vanløse. Tlf. 38 74 38 27.
E-mail: ka.cg@ci.kk.dk

REPRÆSENTANT I CUT-REDAKTIONEN & MEDLEM AF FAGLIGT FORUM

Mimi Olsen, Nørrebrogade 70 3.tv, 2200 Kbh. N. Tlf. 35 39 12 29.
E-mail: mimi.olsen1@skolekom.dk

AD HOC

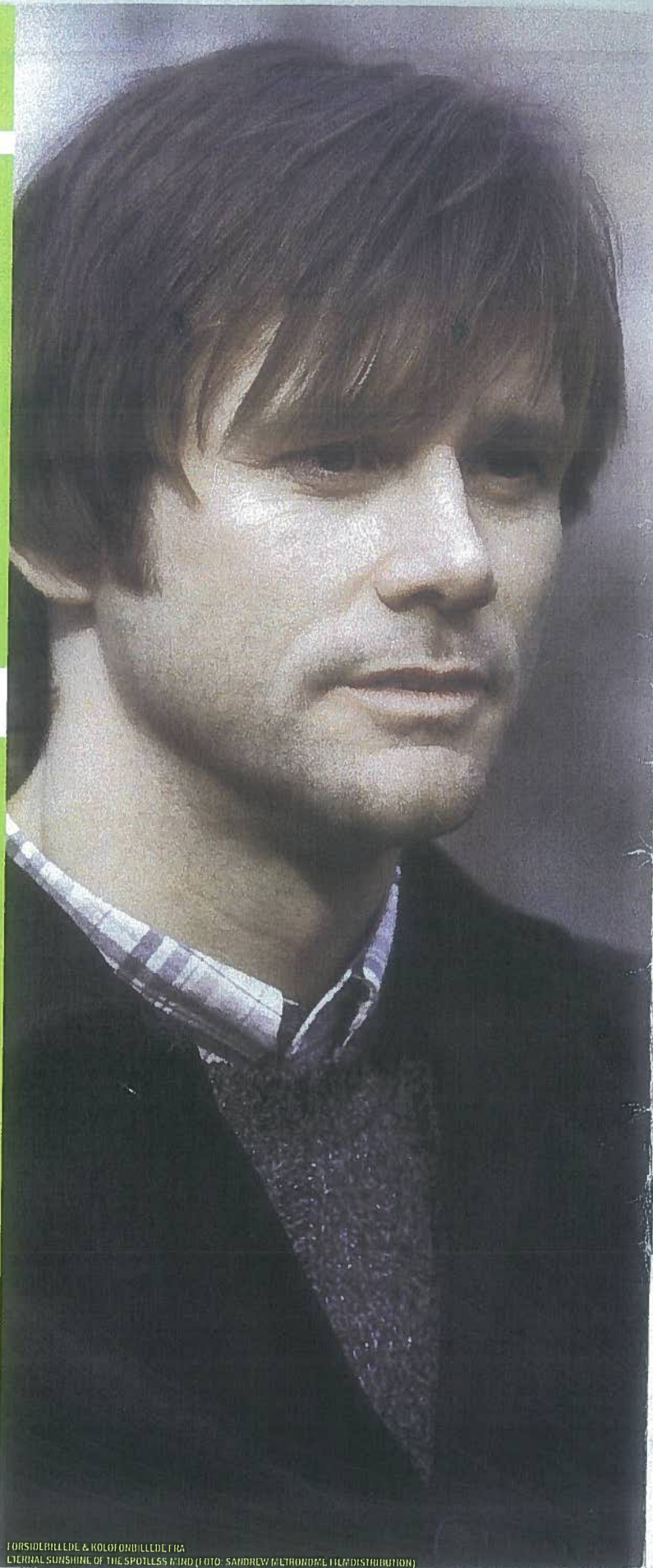
Niklas Nonnegaard-Pedersen, Vesterbrogade 100, 2. tv, 1620 Kbh. V.
Tlf. 32 96 03 36. E-mail: niklas@rockbandetspy.dk

ANNONCERING I CUT

Priser 1 side - 1000 kr. 1/2 side - 550, kr.

Kontakt Kathrine Aggebo, Carstensgade 64, 1770 Kbh. V.
Tlf. 33 91 15 07. E-mail: aggebo@humleby.dk

FORSIDEBILLEDE & KOLONIBILLEDET I
LYRICAL SUNSHINE OF THE SPOTLESS MIND (FOTO: SANDREW WILTRON/OMÉ FILM DISTRIBUTION)

POINT OF VIEW

SELVEJE • MARKEDSFØRING POSITIONERING • USP • KOLLEGIALITET

VI OPLEVER I DISSE ÅR gennemgribende forandringer i vores arbejde. Ny reform, nye niveauer og som følge deraf ændrede faglige problemstillinger og nye fordringer til vores faglige selvforståelse som udgangspunkt for vores undervisning. Disse forandringer er der allerede blevet vendt og drejet i form af diskussioner på konferencen og på faglige kurser om henholdsvis C- og B-niveauet.

På plussiden oplever vi at være undervisere i et fag med en så voldsom succès og gennemslagskraft, at vi er ved at gå til, mens det på negativsiden kan iagttages, at nogle skoler har vanskeligheder med at skaffe nye undervisere.

Med hensyn til disse problemstillinger er jeg trods alt fortrøstningsfuld. Dem skal vi nok komme på den anden side af. Ikke mindst i kraft af vores kollegiale indstilling, vores gensidige hjælpsomhed og interesse for hinandens arbejde, ligesom vores konstante fokus på kvalitet og faglig konsensus, når det er påkrævet, er en god ballast at have.

Overgangen til selveje ved årsskiftet markerede et skifte indenfor gymnasiet, som i den grad lægger op til at det enkelte gymnasium fremtræder med et særegent præg i forhold til omverdenen. Dette har allerede givet sig udtryk i nogle uheldige tendenser, som kort fortalt består i, at kommunikationen udadtil har klare mindelser om den retorik, som typisk optræder indenfor den reklamemanagement, der knytter sig til fænomenet corporate image. I tråd hermed skal den enkelte skole have en klar profil. Med andre ord en markant positionering, som gør det muligt at skelne det fra andre, som kan være nødvendigt i byer med flere gymnasier. Et USP (unique selling proposition) som man plejer at tale om, når produkter skal afsættes i konkurrence med andre tilsvarende. Når nu selvejet er en realitet, er det for så vidt OK at bære sig således ad. Men hvis man synes, at man råder over nogle faglige tilbud, der adskiller sig væsentligt, kan det være fristende at gå efter at overbyde andre, og det er denne tendens til faglig overbudspolitik, jeg synes at se de første tegn på slå igennem.

Når jeg f.eks. på en eksisterende hjemmeside kan læse om, at det pågældende gymnasium har en klar mediemæssig profil, og at man i den videre omtale kan læse om et mediefag B+, synes jeg, at man går for langt. Der eksisterer ikke noget mediefag+ af nogen art, og derfor er det udtryk for vildledning mere end for oplysning i forhold til kommende ansøgere til det pågældende gymnasium. Derfor kan den faktisk tilrettelagte undervisning godt tilbyde faciliteter og faglige muligheder, som andre gymnasier ikke råder over, men dette har ingen indflydelse på, at læreplanerne er de samme uanset hvilket gymnasium, der udbyder mediefag.

Jeg vil godt understrege, at jeg hverken er moralsk mopset eller er ude på at stille kolleger i et dårligt lys, men jeg vil fastholde at selvejet kan være med til at skabe en faglig selvbevidsthed, der kan føre til en helt urimelig form for markedsføring. Og det kan få alvorlige konsekvenser for vores dyrebare kollegialitet.

—Henning Bøtner Hansen

mediefag B+
Lise

TV & virkelighed

Da vi på Mulernes Legatskole gik i krig med reformen sidste år, måtte vi tage højde for læreplanen og faktorerne mellem disse former samt kunne redegøre for dem. Der er intet krav om kendskab til hybridformer. I forhold til gamle film & tv-forløb er fakta- og dokumentarprogrammer

VEJLEDNINGEN UNDERSTREGER, AT GRÆNSERNE mellem fakta og fiktion kan være flydende, og at det især gør sig gældende i tv-mediet. Derfor var det oplagt at lade eleverne på B-niveau stifte bekendtskab med forskellige fakta- og hybridformater i et emne med fokus på forskellige tv-genrer og deres forhold til virkeligheden, dvs. tv-genrer hvor det dokumentariske er til stede i mere eller mindre grad.

Vejledningen angiver også, at en bred og overordnet introduktion til genrebegrebet og enkelte genrer med fordel vil kunne indgå i det indledende arbejde med faget. Derfor planlagde vi en meget bred introduktion til forskellige programtyper i vores 1.g-klasser, hvilket har været en fordel for både elever og lærere. At de færreste programtyper var dem fremmed, har betydet, at vi kunne smide lidt af hvert i hovedet på dem i forbindelse med studieretningsopgaven - en stor del af mine nuværende 2.g'ere skal beskæftige sig med Guldbrandsens *Den hemmelige krig*.

En meget brugbar bog i forbindelse med tilrettelæggelsen af forløbet har været Peter Harms Larsens (PHL) meget grundige *De levende billeders dramaturgi*, bind 2 (2003), men det er i høj grad en lærerbog, ikke en elevbog. Her gennemgås diverse tv-genrer i detaljen og med brug af en mængde eksempler, hvoraf en del nok skulle kunne findes i medielærers arkiv. Til et forløb hvor man går mere i dybden med en enkelt tv-genre, er der også meget inspiration at hente.

Fem kategorier

PHL deler faktaprogrammerne op i 5 kategorier: de demonstrerende, illustrerende, afslørende, afdækkende og afprøvende faktaprogrammer. Det er nok de færreste medielærere, der har beskæftiget sig mere end højest overfladisk med de demonstrerende og de illustrerende faktaprogrammer, selv om de faktisk udgør en ret stor del af ganske mange tv-stationers programfla-

de. På Mulernes Legatskole (ML) blev det også ved den kursoriske behandling af de to programformater, som PHL også betegner overordnet som vidensformidlende programmer. Den første type beskæftiger sig med praktisk viden om madlavning, hus og have, mens den anden type formidler almindelig viden om f.eks. kultur, geografi og universet. På ML har vi altid pc'ere med internetforbindelse til rådighed i mediefagstimerne, så det er ret ukompliceret at give eleverne opgaver, hvor de f.eks. skal se og analysere nyhedsindslag eller finde informationer på nettet. Her fik klassen til opgave at finde eksempler på de to formater på DR's internetprogramoversigt for DR1, DR2 og TV2. Herigen blev de samtidig opmærksomme på kanalernes forskellige vægtning af denne type programmer. Det kom dog ikke som nogen overraskelse, at de illustrerende faktaprogrammer var dominerende på Kluge Åge-kanalen DR2.

Vi gik mere grundigt til værks i forbindelse med de tre sidste faktaformater, af PHL kaldet de holdningsbearbejdende programmer. Her er PHLs terminologi ikke særligt gængs, så observerende erstattede *afdækkende* og dydborende erstattede *afslørende*. Faktum som begreb er jeg ved at gå væk fra, selv om det også kunne bruges som betegnelse for den dydborende dokumentar. Kært barn har som bekendt mange navne, men faktionsbegrebet synes at være lidt på vej ud, måske delvis som følge af at det ikke er tilstrækkeligt præcist længere. Anvendelsen af en række virkemidler og former, som man tidligere kun ville bruge i rendyrket fiktion, er efterhånden mere reglen end undtagelsen i forskellige dokumentarformer, og en række tv-genrer, der opererer i spændingsfeltet mellem fakta og fiktion, er kommet til siden PHL skrev *Faktion som udtryksmiddel* i 1990. Betegnende nok bruger han heller ikke begrebet faktion i sin nye bog ligesom han påpeger, at dokumentar-begrebet også er noget udflydende.

gheden

AF PERNILLE VIENHOLDT-NIELSEN

epianens krav til B-niveau-eleverne om at skulle kunne redegøre for, hvad der karakteriserer re for centrale genrer og programtyper. Kravene til C-niveau er næsten identiske, men her er do kumentarprogrammer en uomtvistelig del af mediefaget.

Fra Greve til krigere

Som elevtekster anvendte vi først og fremmest Horsbøls og Harboes *Den iscenesatte virkelighed* (2005) med dens ret over-skuelige definitioner på de observerende og dybdeborende programmer samt reality-formerne. Gennemgangen af den ob-serverende dokumentar begrænsede vi til bogens korte medføl-gende dvd-eksempel fra *Historier fra en politistation*, hvorefter vi sammenlignede programtypen med et afsnit fra *100% Greve* (TV2 2001), der repræsenterede det format, der går under så forskellige navne som docu soap, reality-serien og hverdagsdra-maet. Her kunne vi konstatere en forskydning i bl.a. program-mets formål, fortællerrolle og brug af virkemidler.

Den iscenesatte virkeligheds dvd-eksempel fra *Skatteakroba-terne* fungerede som en appetitvækkende intro til den dybdebo-rende dokumentar. Jeg viste *Bomben i lasten* (DR 26/10 2005), men der er jo rigeligt med eksempler at tage af, både gamle klassikere og helt splinternye programmer, der måske oven i købet har levet op til deres hensigt, nemlig at afdække nogle forhold og derved skabe debat i medierne og i sidste ende for-andring. Tilrettelæggerne bag *Bomben i lasten* fik godt nok ikke skaffet de endelige beviser for, at det multinationale firma Glen-core havde lig i lasten, men bevisførelsen var trods alt så over-bevisende, at programmet fik en del medieomtale. I en af klas-serne sammenlignede vi *Bomben i lasten* med den 10 år ældre og mere sensationsprægede *Stol aldrig på en stripper* (TV2 Fak2'eren 1995), der mere har til hensigt at underholde end at informere og finde frem til en skjult sandhed.

Det afprøvende faktaprogram, som er det tredje af de holdningsbearbejdende programmer, falder ind under det, som Ib Bondebjerg også kalder for dramatiseret dokumentar i sin oversigtsartikel i *Ekko* (maj 2001). Det er et format, som har haft sin storhedstid, og som jeg ikke tidligere har beskæftiget

mlig med, men da DR viste *Krigerne* af Poul Martinsen i fire afsnit i begyndelsen af 2006, var det oplagt at inkludere serien i forlø-bet. *Krigerne*, som ifølge Martinsen er et psykologisk eksperimen-t, helt præcist en undersøgelse af ondskabens væsen, fik en del omtale i pressen, hvor mange såede tvivl om dens præmis. Min klasse fik også lejlighed til at diskutere, hvorvidt der var den store forskel på *Krigerne* og et reality-show som TV3's *Robinson Ekspeditionen*, som vi også analyserede. Både Bondebjerg og PHL nævner da også, at reality-showet er en videreudvikling af den afprøvende dokumentar, men mens det ene program har til formål at underholde og intet andet, vil det andet angiveligt afprøve teorier om menneskets natur og derigennem gøre os klogere. Stemningen blandt eleverne var dog, at det lignede falsk varebetegnelse at kalde *Krigerne* for en dokumentar, men de kunne også se, at med DRs public service-profil var det måske naturligt nok, at kanalen ikke tonede rent flag.

Næste gang...

Således arbejdede vi os igennem en række tv-genrer. Næste gang jeg skal lave et lignende forløb med en klasse, vil det sikkert se ganske anderledes ud, for der er konstant udvikling inden for tv-genrerne. Nogle af de programtyper som f.eks. reality-showet, der slutte overskrifter og scorede høje seertal for bare få år siden, lever i dag en tilværelse i ubemærkethed. Så farvel til *Robinson*, *Farmen* og *Big Brother* og goddag til helt nye formater. Konklusionen er, at der altså er en del arbejde i at strikke et forløb sammen, der bare er nogenlunde up-to-date, men til gengæld kræver det ikke meget mere end et tryk på fjernbetje-ningen til video- eller DVD-optageren, før der er et væld af materiale lige inden for rækkevidde.

091573 2410 W

9

GODE RÅD
TIL ARBEJDET
MED DEN
TV
JOURNALISTISKE
VIRKELIGHED

Følgende ni gode råd til arbejdet med den journalistiske historie er resultatet af Bornholms Gymnasiums samarbejde med T V 2 B o r n h o l m , der i en årrække har stillet udstyr og medarbejdere til rådighed for den daglige undervisning samt ikke mindst vist en del af gymnaslets produktioner på deres sendeflade. Gennem årene har omgangen med de lokale journalister og evalueringen af elevernes produktioner resulteret i en række gode råd til den journalistiske historie, der i hvert fald engang imellem har resulteret i nogle fornuftige indslag. Blot for en ordens skyld: Det er langt fra alle elever, der følger disse råd; nogle af de bedste historier har faktisk kun fulgt få af rådene.

AF PETER FRITZEN

1 Den gode lokale ide. Bornholm – en spændende ø. Ved starten af et forløb afholder vi et "redaktionsmøde", hvor alle kan komme med ideer til historier. Jeg fungerer som "redaktionssekretær". Jeg bidrager med idéer til historier og bruger også min produktionserfaring til ind imellem at sige, at "det dér er for stort og kræver en helikopter!" Andre gange går jeg ind og bremser en idé af pædagogiske grunde, fordi jeg gerne vil spare eleverne for skuffelsen ved at lægge energi i historier, de ikke kan finde kilder til. Det er logisk, at samarbejdet med TV2 Bornholm sætter ekstra fokus på lokale historier. Sammen med eleverne leder vi efter historier, der muliggør en høj grad af identifikation, og oftest handler historierne om almindelige mennesker. Den færdige historie skal helst ikke være længere end 5 minutter, da erfaringerne viser, at eleverne har svært ved at holde energien i historien, hvis denne bliver for lang.

2 Research. Et godt indslag kræver viden.

Jeg prøver på at få eleverne til at arbejde seriøst med research. En god historie bygger på vel underbygget research. Eleverne skal, alt efter emne, arbejde med nyhedsbaser, gå på biblioteket eller snakke med ressourcepersoner – for at opbygge en viden om deres emne. En stor del af arbejdet går med at finde relevante personer, der kan medvirke i historien. En anden væsentlig del af arbejdet består i at finde locations, der er velegnede til historien. Alt relevant materiale samles i en kortfattet, men præcis researchrapport, der fremlægges for mig, før eleverne går i gang med optagelserne.

3 Find case og kilder. Den gode erfaringskilde.

Jeg vil gerne have, at eleverne bruger megen tid og omtanke på at finde en relevant case, der kan belyse deres emne. Alt for ofte falder eleverne til at arbejde med abstrakte emner og belyse disse ved brug af ekspertkilder. Som oftest er det en rigtig dårlig ide. Eleverne er ikke i stand til at lave et meningsfuldt interview med en ekspert. – Resultatet bliver endeløse foredrag, som eleverne ikke kan klippe sammen. Erfaringerne siger mig, at den gode historie som oftest bygger på erfaringskilder – ofte helt almindelige mennesker.

4 Vinkling. Væk med fedtet

Eleverne har så smertensbarnet. En meget stor del af eleverne har problemer med at vinkle deres historier stramt. Hvad er det egentlig, vi vil fortælle? Her bruger jeg meget tid på at snakke med eleverne, således at vi i fællesskab skærer det unødvendigt fedt væk. Elevernes problemer skyldes oftest, at de i den øvrige fagtrække bliver stillet over for krav om at se en problemstilling fra flere forskellige sider – en arbejdsmetode, der strider mod journalistikkens krav om stringens og entydighed. Jeg synes selv, at der ligger et spændende arbejdsfelt her, da mange af eleverne, også dette års elever, har problemer med vinklingen af deres historier.

Interviewguide. Som man spørger, får man svar.

Når eleverne har vinklet deres historie, arbejder vi med historiens interviews. Her kan man med fordel kigge forbi Center for Journalistik og Efteruddannelses site (www.cfje.dk) og Medietimens site (www.medietimen.dk), hvor det er muligt at hente kortfattede men fremragende indlæg om det gode interview. Jeg anbefaler eleverne til at finde frem til spørgsmål, der giver svar med følelser, holdninger eller vurderinger, hvilket giver identifikation i deres indslag. Fakta-informationer skal ikke være en del af interviewet, men skal placeres i en speak. Et andet omdrejningspunkt er at få eleverne til at stille korte, og ikke mindst konkrete, spørgsmål.

Selve interviewet. Teknik.

Som en naturlig del af forløbet træner vi i interviewopstillinger, snakker om relevante kamerabeskrivelser, sætter lys og taler om, hvordan interviewet skal foregå. Her er det væsentligt, at eleverne finder steder til interviewet, som medvirker til at fortælle historien. Populært kan man sige, at en kok fx skal interviewes i køkkenet, da dette naturligt styrker historien. Hvis eleverne har behov for det, så træner vi også interviewteknik. Der er også her gode råd at hente på www.cfje.dk.

Ind og ud af indslaget. "Goddag" og "farvel".

Hvordan har vi sagt "goddag" og "farvel" i indslaget? Her har jeg i de senere år præsenteret eleverne for nogle af de ideer om fx lyd og rolle i det gode anslag, der bliver præsenteret af den amerikanske tv-underviser m.m. Nancy Graham, som skriver meget succesfulde indlæg på www.cfje.dk. På samme site kan eleverne finde Anna Kais glimrende artikel om tv-journalisten Anders Agger, der fortæller om sine arbejdsmetoder, samt Irene Thyris artikel om fortælleformer inden for fakta og dokumentar. Det skulle gerne ende med, at eleverne har nogle klare visioner om, hvordan historien skal skæres, rent dramaturgisk.

Billedsiden. Krav om variation.

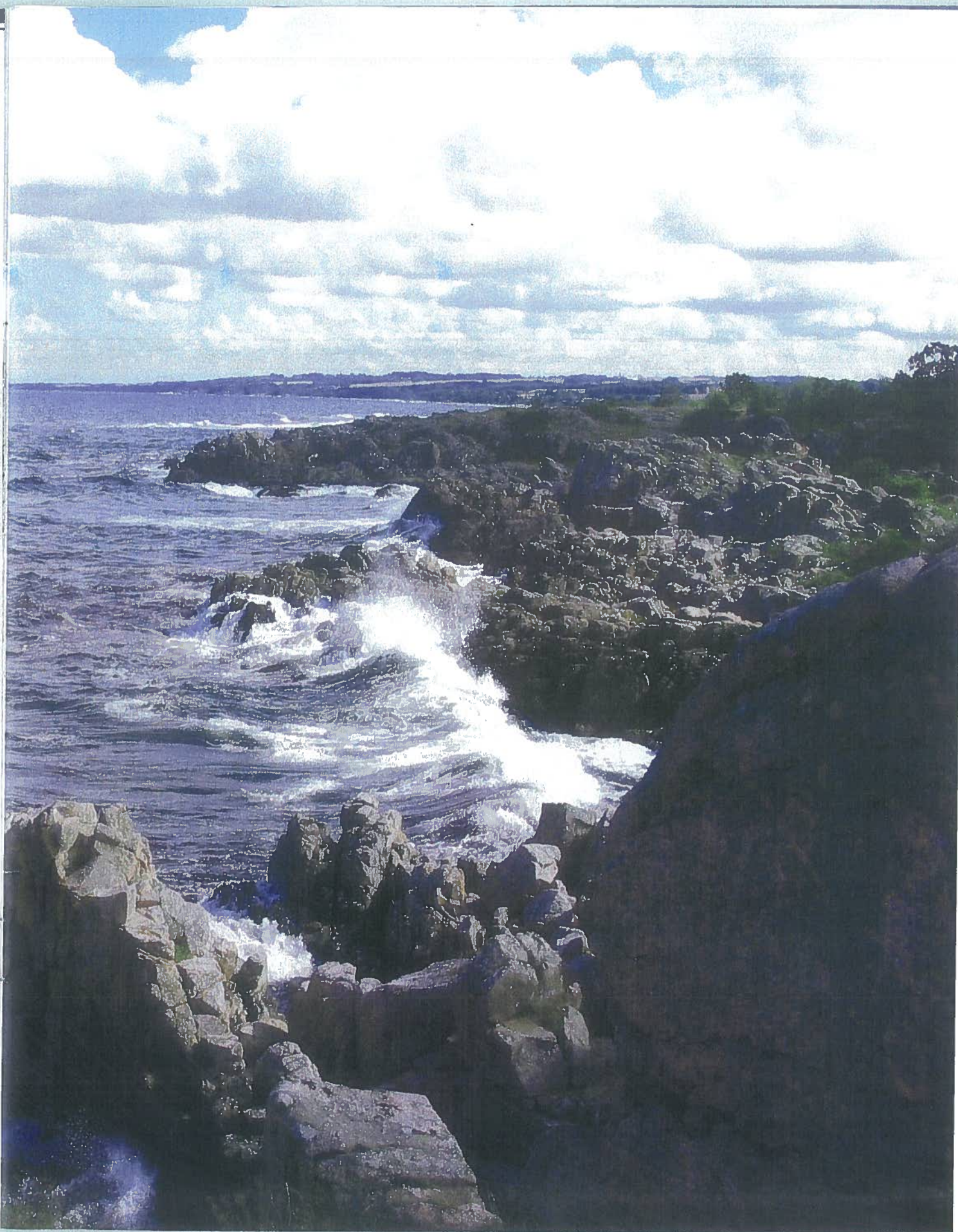
Jeg har i de senere år prøvet at indføre en regel om, at optagelserne skal rumme minimum et par sekvenser, der udelukkende er fortalt med billeder og lyd. Reglen blev indført, fordi mange elever lavede indslag, der stort set kun bestod af interviews samt flere eller mindre ligegyldige dækbilleder. I forsøget på at gøre billedsiden har jeg også forsøgt at opdele optagefasen, således at eleverne f.eks. først laver deres interview og så en anden dag arbejder med den resterende billedside. Skal eleverne nå begge ting på samme dag, bliver de ofte lidt overvældede af opgaven. I de senere år har jeg skævet meget til Kristian Frederiksen's bog *Alene med et kamera. - Videojournalistens virkelighed*. Kristian Frederiksen's bog rummer nemlig mange gode råd til, hvorledes man kan variere billedsiden i tv-journalistiske indslag. Kristian Frederiksen har meget pædagogisk lagt alle sine eksempler ud på nettet, således at man frit kan bruge disse (www.cfje.dk).

Redigeringsfasen. Det korte svar og den gode speak.

En meget tydelig konsekvens af samarbejdet med professionelle journalister er elevernes stigende fokusering på redigeringen af deres interviews. Det er efterhånden blevet sådan, at eleverne skærer deres interviews stramt. Det hører til sjældenhederne, at et svar har en længde på mere end 20 sekunder. – Som oftest er det gode svar på ca. 10-15 sekunder. Det er en tidskrævende proces at arbejde koncentreret med sine interviews; men arbejdet skulle gerne give mere tempo og energi i indslaget. Ligeledes fokuserer de lokale journalister meget på den gode speak, der skal formidle historiens fakta. Her er det igen oplagt at hente inspiration på nettet, hvor tv-journalisten Anders Agger fortæller om sine metoder og tricks (www.cfje.dk).

For at vende tilbage til begyndelsen. Det er langt fra alle elever, der følger disse råd. Nogle af de bedste historier har faktisk kun fulgt få af rådene. Men rådene, eller nogle af dem, kan være brugbare når 30 l.g.-elever skal producere deres første tv-journalistiske indslag.

God sommer.

Tegnerens kontrakt

Storyboardprocessen kan være både langsommelig og dræbende på et elev-filmprojekt. Det at skulle visualisere sin film indstilling for indstilling er aldrig noget man kommer let om, og det er her det for alvor afsløres, om eleverne har fået noget ud af undervisningen og kan bruge filmsproget til at fortælle historier med. Eller om de forfalder til filmet teater i (super)totaler og fugleperspektiv. Storyboardet skulle gerne være en hjælp og ikke en unødvendig klods om benet. Her er et elev-kopi-venligt bud på hvordan det skal gøres på B-niveau.

AF MARTIN HOULIND

I BILLY WILDER'S *SUNSET BOULEVARD* siger Joe Gillis meget rigtigt: "Audiences don't know somebody sits down and writes a picture; they think the actors make it up as they go along." En af mediefags opgaver er netop at give eleverne first-hand experience i det kolossale, kreative og krævende arbejde det er at producere en film. Alene det at finde på en historie, som kan fortælles på 6-10 minutter, og dernæst stoppe plot points, set ups og varslere og måske en knivspids suspense og indlevelse med karaktererne ind i skidtet – det er en kreativ opgave, som mange forfattere er måneder om. I mediefag skal denne kunstneriske vision helst komme i løbet af et par uger!

Og når man så har vundet hovedet af led for at komme op med en supergod historie, så venter bare den næste hurdle: Værsgo at vise læreren, hvordan du forestiller dig historien alvirket, kameraindstilling for kameraindstilling – værsgo at tegne!

Denne artikel bringer lidt fif til, hvordan man kan lære at storyboard hurtigere og samtidig få det bedste ud af den anstrengende storyboardproces. Men som med alting i denne verden handler det om, at øvelse gør mester. Og lad det være sagt med det samme: Der er som regel en rigtig god sammenhæng mellem storyboardets og den endelige films kvalitet. Så tegn, for pokker!

Audiences
don't know
somebody sits
down and
writes a
picture; they
think the
actors make it
up as they go
along.

En visualisering for publikum

De elever som har let ved at storyboarder er som regel de elever som har let ved at lave en citatanalyse. De er opmærksomme på visuelle detaljer, som f.eks. kameraets placering og bevægelse, billedbeskæringen samt klippemetoden og hvordan man kommer fra den ene indstilling til den næste. Det kræver at man ikke bare ser filmcitater, men ser opmærksomt og tænker over hvordan instruktøren har tænkt, da han planlagde og skød optagelserne og bagefter satte sig og klippede det hele sammen.

Når man storyboarder vender man denne proces på hovedet: Frem for at afkode andres produkt, skal du nu visualisere din egen historie: Hvordan skal kameraet stå? Skal det bevæge sig? Hvordan klipper vi fra den ene indstilling til den næste? Det er faktisk et enormt kreativt stykke arbejde – og derfor krævende, for der er millioner af muligheder alt efter hvordan man vil fortælle sin historie og fokusere på.

Den altoverskyggende regel, når man storyboarder er hele tiden at have publikum med i tankerne. Er det "spændende" nok for publikum med de her supertotale af folk der går ad gader og stræder for endelig at mødes? Kan publikum indleve sig i hovedkarakteren, når hun kun fotograferes i halvtotale profilindstillinger, og hvordan fremhæves bedst det chok, som hun får, da hendes kæreste slår op? Er det bedst at kontinuitetsklippe samtalen på klassisk vis, eller må der gerne være jumpcuts og billeder ude af balance – hvad vil virke bedst på publikum?

Lån & Stjæl A/S

Uanset om man har let eller svært ved at visualisere ens film for sig, kan der være megen hjælp at hente hos andre filmskabere. Man skal aldrig holde sig for fin til at lade sig inspirere af nogen, der er rigtig gode til deres arbejde.

Er du i gang med en kærlighedsfilm for et yngre publikum, så tjek da op på de ungdomsfilm som du gerne vil ligne og være en del af. Hvordan skaber de stemning, hvordan iscenesætter de gags, hvordan skaber de den der feel-good-stemning, osv.?

Sigter man mod gys og horror, så sigt mod de film, som skræmmer dig mest og stjæl så mange af de filmiske virkemidler: Undersøg hvor vigtig musikken er, hvordan karaktererne fotograferes, og om det er nødvendigt med 10.000 liter teaterblod, for at skabe uhygge.

Er det en action-thriller man stiler efter, så har man brug for fif og tricks til at understøtte fart og tempo og potens. Ved at kigge nærmere på de bedste af slagsen vil du også kunne lære lidt om hvilke kameravinkler og lydeffekter du skal ud og skaffe for at lave den store slåskamp, en ubehagelig voldtægtsscene – eller noget tilsvarende. Noget så simpelt som hvordan skal vi fotograferer de to gangstere/undercoverbetjente, når de stiger ud af bilen – tjek det ud i din yndlingsthriller.

Ligesom man kan aflure genrespecifikke tricks, kan man jo også gå på jagt efter sådan lidt mere generelle fede effekter:

Hvordan laver man f.eks. flashbacks i moderne film?

(Næppe med overblending til blureffekt og sort/hvid...)

Hvordan kommer man ind i en ny scene på den fede måde nu om dage? (Sjældent med et establishing shot af stedet...)

Hvor meget skal man have med, når man vil klippe elliptisk?

Og selv noget så simpelt som brugen af starttekster og sluttekster kan man finde inspiration til. *Back to the Future* har

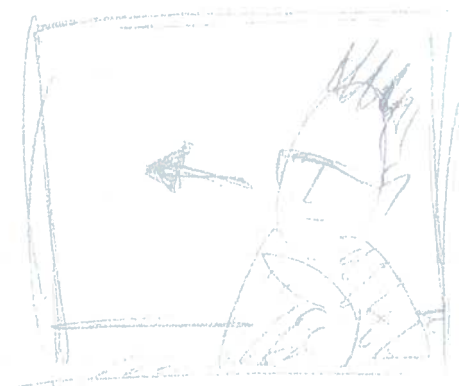
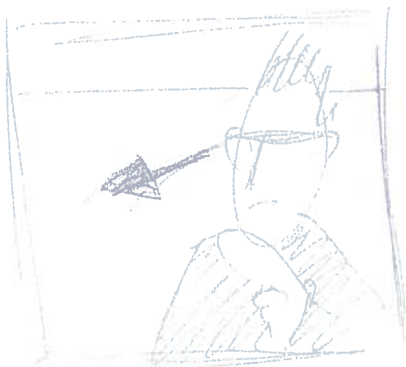
4 nemme storyboardøvelser

>>> Se en mindre scene fra en film og brug pauseknappen flittigt samtidig med at du storyboarder hvad du ser og finder ud af, hvordan en særlig visuel effekt er planlagt og opnås: Det kan f.eks. være en suspenseopbygning eller chok-effekt i en gyserfilm, en (krydsklip) jagtsekvens eller slåskamp i en actionfilm, en sød montage- sekvens i en kærlighedsfilm eller bare en fed overgang til flashbacks eller drømmesekvenser som i *Silence of the Lambs* og *Heavenly Creatures* samt de mindre CGI-krævende i *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*.

>>> Find en mindre scene (eller et uddrag af en scene) i et filmmanuskript på nettet og visualiser den i storyboard-form. Sammenlign bagefter med den endelige film og instruktørens løsning.

>>> Find en tegneseriestribe fra en avis – det kan også være en Gary Larson- eller en Wulffmorgenthaler- tegning – det vigtige er, at du skal kunne storyboarder den, enten som tegneseriestriben er eller ved at digte lidt videre på den. Når du har fundet sådan én, hvor man kan det, så storyboard den.

>>> Næste trin er at finde noget prosa eller poesi, som hverken er udført eller tænkt i billeder men kun det skrevne ord. Det kan være en ultrakort novelle, et digt eller noget tilsvarende. Hvis der er tale om en form for indre monolog (som i f.eks. Edgar Allan Poes kendte "The Tell-Tale Heart") eller følelser og tanker som formidles af en subjektiv fortæller, kan det være en god men svær øvelse at omsætte disse til billeder. Minimalistiske noveller (à la Raymond Carvers *Short Cuts*) kan være en god begyndelse, fordi de som oftest udelukkende afspejler karakterernes handlinger og overlader psykologiseringen helt og holdent til læseren.

tegninger, så kan man bagefter fremlægge det for de tre andre og få feedback. Det er 100 gange nemmere at rette et storyboard til og modificere det visuelle udtryk, frem for at skulle begynde fra bunden og være kreative sammen i gruppen.

Hvor meget og hvor lidt?

Selv om vi lever i en post-Dogme-tid, hvor håndholdt kamera, improviseret skuespil, jumpcuts og tilfældighedens (nogle ville sige grimhedens) æstetik til en vis grad er in, så er der stadig én grund til at Hollywood er den ledende filmleverandør i verden: Publikum.

Jo mere af ens film man kan forestille sig, blive enige om og planlægge med publikum i tankerne – jo bedre! Og endnu vigtigere for os, der kun har en produktionsperiode på et par uger: Det sparer stensikkert kostbar tid under optagelserne, at alt er aftalt på forhånd.

Men skal man vælge at storyboard noget frem for noget andet, så er det oplagt at fravælge uvigtige samtaleindstillinger, f.eks., og sekvenser, hvor det i højere grad er tilfældet der styrer slagets gang. Også kameraindstillinger der ligner hinanden til forveksling kan sorteres fra.

De sekvenser, hvor man til gengæld vil opnå en særlig publikumsreaktion (suspense, chokeffekter, montagesekvenser, en jagt og action osv.) bør klart opprioriteres og planlægges grundigt.

I den forbindelse er *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* et interessant eksempel: Her har instruktøren, Michel Gondry, valgt en Dogme-agtig og tilfældig stil med håndholdt kamera og

Storyboards på nettet

Storyboards tegnet af både amatører og professionelle kan let findes ved at google på "storyboards". Følgende links indeholder storyboardark klar til at blive udskrevet og udfyldt:

>>> http://atec.utdallas.edu/~midori/Handouts/storyboard_files/template1.jpg

>>> http://atec.utdallas.edu/~midori/Handouts/storyboard_files/template2.jpg

>>> http://www.animationmeat.com/templates_downloads/tv_storyboard_template.pdf

>>> http://www.animationmeat.com/templates_downloads/feature_storyboard_template.pdf

De første to sider af det oprindelige storyboard til *Kommunikation* ses på denne side. På den modstående side er storyboardet klippet op, så alle de kameraindstillinger, der minder om hinanden, er placeret i rækkefølge. På den måde spares tid, og det bliver nemmere at vurdere hvor tæt beskæringen skal være i forhold til tidligere.

jumpcuts, som i begyndelsen tilfører filmen en grad af rodet realisme, men som senere udnyttes til at skabe de meget organiske flashbacks og minder hos hovedpersonen. Dermed forvandler den distancerede, håndholdte æstetik sig til en slags ekspressionistisk virkemiddel, og det bliver tydeligt, at Michel Gondry absolut intet har overladt til tilfældighederne, selv om det ser sådan ud.

Storyboardet som planlægning

Som nævnt mange gange er et godt udført og detaljeret storyboard et uvurderligt planlægningsværktøj og hjælp under optagelserne. Her kommer det store pay off: Storyboardet kommer til sin ret, når det handler om at optimere dine optagedage og få det hele til at glide lidt mere udramatisk.

Start med at tage en kopi af dit storyboard, og klip så kopien i stykker, så hver kameraindstilling er på sin egen lille strimmel. Nu skulle det være relativt let at gruppere optagelserne, så alle de indstillinger, der foregår på samme location og ligner hinanden, ryger i den samme bunke. (Måske er det en fordel at klistre dem op på et nyt stykke papir.)

Sagt på en anden måde: Frem for at optage filmen i forhold til filmens kronologi, kan storyboardet bruges til at optage alle de indstillinger, som ligner hinanden først, og derpå rykke videre til næste location eller en ny type indstilling. Det er stor fordel, når der skal planlægges i forhold til filmens skuespillere og statister, som næppe glider sidde og vente i timevis på at komme til

fadet.

Det kan også optimere processen, at kamerastativet ikke skal flyttes rundt og op og ned og sættes i water i én uendelighed, men at man kan optage alle de indstillinger, der minder om hinanden, og dernæst flytte kamerastativet til næste position.

Det samme gælder selvfølgelig, hvis man har sat noget fedt lys eller bare har ommøbleret stuen eller ens lejlighed til ære for optagelserne.

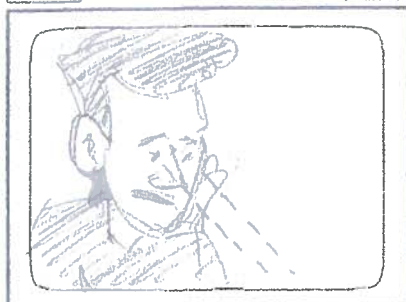
Storyboardet som tidsmåler

Hvis man er forsynet med et godt storyboard, har man desuden en rigtig god fornemmelse af hvor lang tid den endelige film kommer til at vare, hvor kompliceret optagelserne vil være – og dermed også hvor lang tid der skal sættes af på den enkelte location og til den enkelte kameraindstilling.

På den måde skulle det gerne blive lidt mindre problematisk at gå i gang med optagelserne. Men husk endelig at medbringe det oprindelige storyboard og manuskript, når optagelserne kører derudad. Hvis man kun har det optimerede storyboard, mister man let overblikket og glemmer måske den kontekst, hvor i den enkelte kameraindstilling indgår.

Og så en sidste rigtig god ting ved et gennemført storyboard: Når man har overstået én kameraindstilling og hele gruppen kan acceptere resultatet, så kan man krydse den af i storyboardet med en stor, rød pen. Det er en rigtig fed fornemmelse og giver overskud sidst på dagen.

Panel
2A

Dialog

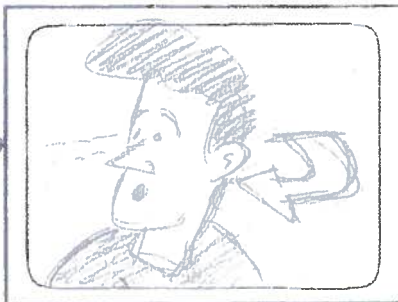
KLIP TILBAGE FRA BLIVRETNING.
NÆR AF ANSIGT, DER KIGGER
NED PÅ PAPIR.

Action

SMS-BIP LYDER OFF-SCREEN
ET STED I BAGGRUNDEN

Footage

Panel
2B

Dialog

Action

VENDE OVERKASKET
HOVEDET MOD LYDEN

Footage

Panel
4

Dialog

KUP TILBAGE FRA BLIV-
RETNING. (TÆTTERE BESKE-
RING END 2A+B)

Action

VENDE IRRITERET
TILBAGE TIL PAPIRET

Panel
6

Dialog

NÆR AF ANSIGT (TÆTTERE
END 4)

Action

VENDE IRRITERET HOVEDET
MOD LYDEN

Footage

Panel
8

Dialog

NÆR AF ANSIGT (TÆTTERE
END 6)

Action

VENDE IRRITERET TILBAGE
TIL PAPIRET

Footage

GIRN FORTÆTTER OFF-SCREEN
TONES UD UNDER 9

Litteraturliste

- >>> Stu Maschwitz, *The DV Rebel's Guide: An All-Digital Approach to Making Killer Action Movies on the Cheap*. Peachpit Press, 2007.
- >>> Troy Lanier & Clay Nichols, *Filmmaking for Teens: Pulling Off Your Shorts*. Michael Wiese Productions, 2005.
- >>> Pete Shaner & Gerald Everett Jones, *Digital Filmmaking for Teens*. Thomson Course Technology, 2005.

26 elever i LONDON

NB429 bound for London Gatwick ... Now boarding ... Og så skal jeg ellers love for, at 26 myrefilttige, sjove og engagerede elever i 2.c letter sammen med mediefagslæreren, deres engelsklærer, AV-udstyr og godt 3 ugers forarbejde i bugnende *East Packs*. Da vi igen lander i CPH 5 dage senere, er klassen en **dokumentarproduktion**, adskillige city walks, et BBC- og skolebesøg samt en Shakespeareforestilling rigere. Rejsegods, som eleverne endnu i dag, et halvt år efter studieturen, taler animeret om.

AF KASPER SØNDERBY MADSEN

Rejsens rammer

Forud for rejsen har klassens teamlærere i fællesskab vedtaget en overordnet ramme for studieturen, hvis linjer står mejslet i runer: Mediefag rejser med, fordi

- >>> klassen i efteråret '06 med fordel kan producere en pilotfilm, der forlænger et forudgående teoriforløb om dokumentarisme med en praktisk dimension,
- >>> teamet står over for en logistisk udfordring mht. planlægningen af det 20 timer lange AT-forløb, alle 2.g-team har fået frie hænder til at knæsette i efteråret. Tidsplanen er stram, da efteråret dels rummer det forestående AT-forløb, dels studieturen. Vi spår derfor i teamet, at vi som gode elevambassadører bør forene tværfagligt AT-forløb og studietur i ét favntag, således at eleverne ikke (igen!) udsættes for reformens tunge tæppe af fragmentarisk skyggeboksning. Med andre ord: Vores teammission er i situationen at reducere kompleksiteten. Og det ærlige, uforstillede svar: Teamet magter ikke at løfte opgaven anderledes, dertil forslår hverken tid, skemapositioner eller visionære ønsker!

Engelsk-A, som sammen med mediefag-B udgør kernen af studieretningen *Sprog & medier*, rejser med af det simple hensyn, at 2. fremmedsprog-A i 2.g kun glimtvis ville få et hensigtsmæs-

sigt udbytte af en så omfattende studietur. Vi vedtager derfor at lade 2. fremmedsprog (ty-A / fr-A) vente en postgang indtil 3.g, hvor udbyttet af teaterforestillinger, sprogligt krævende vox pops mv. på destinationen kan foregå langt mere kvalificeret.

Studieturen i 2.c ligger nu på mit og engelsklærerens bord. Vi strukturerer ud fra den pædagogiske tre-akter: Forarbejde – udarbejdelse – efterbehandling. Vi ligger tungt i den første afdeling, med følgende fælles overvejelser:

- >>> vi skal finde på noget, som for eleverne skaber gensidige vidensbehov mellem de to fag,
- >>> vi vil tilstræbe, at den faglig tyngde hovedsageligt ligger i krydsfeltet mellem vores to fag,
- >>> vi vil lade skinne igennem, at det kernefaglige også indgår – i skikkelse af særfaglige events. Derved forsøger vi at sikre, at eleverne kan føle sig "trykt usikre" i kraft af det genkendelige.
- >>> vi vil tænke kompetenceplanen ind, om ikke andet, så blot i uprætentiøs overskriftsform. Allerbedst: Vi forsøger at tage udgangspunkt i kompetencerne, før vi tænker konkret i aktiviteter. Så langt nåede vi vist aldrig ...!

Fagenes forarbejde kom til at bestå af følgende 3-4 uger før afrejsen:

Mediefag	Engelsk
Bro fra teoriforløb om <i>dokumentarisme</i> til miniforløb (2 moduler) om BBC's nyhedsformidling og position i medielandskabet. Boas Petersen i mediefag.dk: Om nyhedsformidling s. 23 ff. Samt analyse af streamet video på www.bbcworld.com. Forberedelse af spørgsmål om <i>public service</i> og BBC's rolle som ledende <i>news provider</i> forberedes.	Eleverne ser og hører BBC-nyhedsudsendelser, hvis indhold og virkemidler de analyserer på engelsk.
	Shakespeare-læsning, <i>Anthony and Cleopatra</i>. Ses siden som skuespil i London.
(Eleverne skulle have læst om interviewstrategier i mediefag mhp. skolebesøget, men punktet røg ud pga. snær tidsramme).	Forberedelse af interview med engelske elever: skolebesøg på <i>Queens Park Community School</i>.
Forproduktionsfase i praktisk pilotproduktion med cross-over til engelsk: "Tværfaglig kultursociologisk kvartiersanalyse". Dokumentar eller feature med titlen LondonDox. Research om en bydel (4 grupper, 2 moduler). Der googles på bydelens konflikter, befolkningssammensætning mv. med henblik på at finde konfliktstof. Produktkrav i forarbejdsfasen: Synopsis, vinkling, skudplaner, location-handouts.	Eleverne arbejder i engelsktimerne med "tværfaglig kultursociologisk kvartiersanalyse": Gruppedannelse, engelsk skøn- og faglitteratur om bydelene.
Peger frem mod teoriforløb senere på efteråret: Gys & horror kick off (bl.a. Hitchcocks <i>Psycho</i>, Kubricks <i>Shining</i>, Friedkins <i>Exorcisten</i> (1973)).	Peger frem mod engelsk genrelæsning senere på efteråret: Gys & horror (<i>The Woman in Black</i>, teaterstykke – samt <i>Jack the Ripper Haunts</i>, city walk i East End).

Hjemme igen: Efterbehandling & editering

Eleverne editere deres op til 10 min. lange LondonDox, som overvejende er blevet til to dokumentarer og to features, af hvilke de førstnævnte bliver mest vellykkede: Det er lykkedes dem at finde en central hovedkonflikt, som knytter sig til den behandlede bydel (the Brixton Riots, the Subculture of Camden), mens feature-indslagene efterlader et noget vagt indtryk (hovedkonflikten, der forsvandt – men meget lærerigt for eleverne at konstatere, hvad fravær af konfliktstof medfører for produktionen).

Parallelt med klippearbejdet skriver de en engelsksproget voiceover, således at de også kan vurderes på det sproglige af engelsklæreren. Derved råder vi over et unikt, fysisk AT-produkt, som i den grad er blevet til i smeltedigelen mellem de to fag. To LondonDox vises ikke uden succes efterfølgende på morgensamlingerne i november, samt til et semiprivat forældre/kærestearrangement, som klassen arrangerer, og 2.c er helt høje! I den efterfølgende evaluering tilkendegiver de, at netop LondonDox-ideen har været et af turens allermost frugtbare områder for dem.

På udstyrssiden vil jeg fremhæve en række gode tekniske nybrud, som letter arbejdsbyrden for elever og lærer. Mediefags små Panasonic-videokameraer (140-, 250- & 280-serien i 3CCD-kvalitet) er pga. deres lidenhed og fantastiske billedkvalitet i sig selv med til at sætte nye standarder for, hvilke billeder eleverne

kommer hjem med fra en tur i ukendt zone. Selv i auditorium-stort 16:9-fremvisningsformat står grundfarverne helt skarpt, og autofokusfunktionen sikrer god fokusering i 19 ud af 20 tilfælde. Men endnu vigtigere forekommer mig udstyrets transportabilitet at være i en rejsesituation: Hver gruppe kan uden videre tjekke en kamerabag indeholdende kamera, 0.7X dioptri til vidvinkel-skud, RØDE eksterne mic og et lille Sennheizer 300-headset ind som håndbagage, til trods for ret rigide flybagageregler. De noget større Manfrottostativer smutter med den traditionelle bagage. Udstyret ledsages af to små ABC 100 steadycam-stativer, som i bedste fald fører til solide track-and-move-skud i dokumentarproduktionen. Det er nødvendigt at kunne lave tracking shots, idet et vigtigt facet af human interest-vinklingen netop er muligheden for at følge personerne tæt på i deres nærmiljø og uden store kamerarystelser til følge. Den samme dynamik og bevægelighed mht. fly-check in kan man ikke tilnærmelsesvis opnå, hvis alt AV-udstyret er semiprofessionelt – fx en svært håndterlig Canon XLI-konfiguration, som både vejer og især fylder, og i tilgift kun med besvær kan opfylde kravene til håndbagage. Det tæller for mig tungt i overvejelserne om anskaffelse af nyt udstyr, at mediefag vælger højkvalitets-, men dog "kun" consumer-kameraer i skikkelse af fx den omtalte Panasonic-serie. Mediefag-B i studieretning vil fremover utvivlsomt være en potentiel rejsefælle på studieture, hvorfor netop udstyrets fylde bestemt er et væsentlighedskriterium.

MIND
THE
GAP

Hyde Park
Corner

BBC international nyhedsformidling
Efterarbejdet med BBC World og den internationale nyhedsformidling indstiller vi, fordi feltet har efterladt et mærkbart svagere indtryk på både elever og lærere. Det viser sig hos BBC i London, at vi ganske vist kommer med om bag "turistlæghed", hvor vi oplever den arbejdende BBC-redaktion på klos hold. Men aftalen med mediemastodonten om at få hands-on i editeringen af et nyhedsindslag skrider pga. en (måske forventelig?) foranderlig dagsorden fra BBC's side. Jeg har mistanke om, at vi i stedet får en lidt ærgerlig tæt-på-standard-turistfremvisning af stationen! Af samme grund vælger holdet efter hjemkomsten at forlade BBC- og internationale nyheder-teoriforløbet, for at begynde et nyt teoriforløb i gyserfilm.

Studieturen som kick-off til gyserforløb

Besøget på Fortune Theater (*The Woman in Black*) og Jack the

Ripper-City Walk, primært med engelsk som drivkraft, kommer efterfølgende til at være katalysator for elevernes emnevalg. Inspireret af Jack the Ripper-fænomenet lægger vi i mediefag en freudiansk og klassisk vinkel på det filmiske gyserstof: Sex og synd medfører nemesis og død, især gerne i fordums mere børnerte og victorianske Londonkredse - i hvis muld af fortrængt seksualitet bl.a. også Hitchcock havde sin ene fod, som hævdet om Hitch's kvindesyn i de store af 60'er-filmene *Psycho* og *Fuglene*. (Jf. Schuberts *I lyst og død* samt *De 25 bedste gyserfilm*). Således leverer studieturen stof til langt ind på efteråret - sågar helt indtil december, hvor mediefag og engelsk igen går sammen om studieretningsopgaven i 2.g med den for klassen overordnede titel "Horror in English Fiction and Fictional Films". Jeg kan godt love, at turen har trukket vigtige plovfurer i alle faser af arbejdet med den, såvel i forarbejdet videre til selve rejsen / udarbejdelsen og sluttelig over efterbehandlingen med de udblik til gyset, som turen åbnede en port på klem til.

Lad mig til sidst sammenfatte studieturens positive og negative aspekter:

Positivt

>>> Teamet vedtager den ydre ramme om studieturen, fx kompetencebeskrivelse og valg af deltagende fag. Det er samtidig en af de "sjoive" teamopgaver, der åbner for kvalificerede drøftelser om de kommende pædagogiske og kompetencemæssige tiltag i klassen.

>>> De deltagende fag tænker såvel sær- som tværfagligt i for-, under og efterbehandlingsfase mht. det faglige indhold.

>>> Der skal undervejs på turen være mindst ét vægtigt tværgående, tværfagligt program punkt, som fagene deles om - helst flere, da eleverne uden videre er opmærksomme på overførselsværdien mellem fagene.

>>> Studieturens tværfaglige emne(r) kan gennemføres i skikkelse af et at-forløb eller delvist som at-forløb. Husk at også for- og efterbehandling kaldes på tid fra 10% at-rammen! (formentlig ikke helt så væsentligt fra aug.'07, da at fremover kommer til at fylde mindre).

>>> Et produktkrav i forlængelse af turen kan meget oplagt være en pilotfilm, en dokumentar. Hvis mediefags rejsefælle er et sprogfag, kan sprogfaget med fordel være redskabsfag for mediefag: Synopsis, voice over og abstract forfattes af eleverne på fremmedsproget.

>>> Studieturen kan med fordel have et enkelt emne, der har cliffhanger- eller set up-funktion for eleverne: Åbne en dør på klem til et område, som først udforskes og uddybes efter hjemkomsten (hos os kaldte vi det lidt popsmart for gyser-kick off).

>>> Mediefag bør råde over let kameraudrustning, som kan medbringes ved flyrejser. Der er ganske nikkære bagagebeskrivelser, som diskvalificerer tungt udstyr. 3CCD-kvalitet fås i selv små Panasonic-cams til 4.000,-!

Negativt

(vores fejl, vi undgår næste gang)

>>> Et besøg på en mastodont-station eller medieorganisation bør tilrettelægges nøje. Undgå de turistprægede, strømlinede rundvisninger og bed pågældende organisation om, at i i samråd sammensætter besøgsprogrammet. Det kan tage tid!

>>> Research til dokumentarproduktion udføres selvfølgelig i forarbejdsfasen inden afrejse. Men bedste ramme for forarbejdet er og bliver nok selve bestemmelsesstedet. Undervurder ikke betydningen af, at eleverne har tid til forproduktion på rejsemålet (location-søgning, lysforhold, menneskemængde etc. etc.).

>>> Der opstår let kultursammenstød i flere London-suburbs: Kun få er villige til at lade sig filme, og én elevgruppe følte sig regulært truet i Brixton. Få rektor til at formulere en "døråbner" hjemmefra, hvorved adgangen til skud på offentlig plads ikke så let forhindres.

>>> Tegn generøs forsikring på udstyret. Efter overgangen til gymnasialt selveje er selvrisiko hævet betydeligt. En elev fik smadret et af vore 16 kameraer = ærgerligt tab.

Flere oplysninger, program, skud- og forløbsplaner kan tilsendes ved henvendelse til Kasper Sønderby Madsen på kmundervis@msn.com.

HOLLYWOOD

drømmenes by -

Mediefag i studieretningerne giver mulighed for **ekskursioner** i faget, hvilket alle de solide klasser med 30 elever på studieretningen Samf A-Mat B-Medie B, fik vi også vilde planer.

PÅ SKOLENS MØDE MED KLASSENS FORÆLDRE om studieretningsvalget luftede vi tankerne om en ekskursion i faget og indkaldte forældrene til et nyt møde med henblik på at fastlægge en studieretningsekskursion. En elev havde for sjov foreslået Hollywood, og flere forældre sagde, at når det skulle være, kunne det lige så godt være ... - og så blev det Hollywood! Vedtaget i kådhed, men med alvorlige konsekvenser.

Once in a lifetime...

Hurtige tryk på lommeregneren afslørede, at budgettet er på mindst 300.000 kr., og hvordan skaffer man lige dem? 30 elever og 2 lærere på flyvetur til den amerikanske vestkyst, ophold i L.A. og transport rundt i byen, der er på størrelse med Fyn, hvordan klarer man det? I slutningen af 1980'erne havde skolen besøg af en amerikansk gæstelærer og dennes familie fra Oregon - staten nord for Californien - og ham havde jeg heldigvis holdt kontakt med lige siden. Han indvilgede i at deltage i projektet sammen med sin nu 30-årige søn, som er uddannet som skuespiller i L.A.. I sommers havde jeg så besøg af de to amerikanere, og vi fik pro-

grammet på plads i grove træk, og det gik op for mig, at dette gør jeg kun én gang i mit liv som mediefaglærer. Siden har vi ved et tilfælde fået kontakt med Los Angeles Harbor College med egen tv-station og 300.000 seere, og efter et møde med repræsentanter herfra her i Aabenraa skulle mange ting gerne blive lettere.

Tovholdergruppen

I slutningen af 1. g fik vi så nedsat en tovholdergruppe bestående af 4 forældre, 4 elever og 1 lærer (undertegnede). Vi forsøger at samle trådene og tager os bl.a. af: økonomien, programmet, rejsen, kommunikation med klassen, forældrene og offentligheden (bl.a. via websiden www.hollywoodherewe.com) og ikke mindst arbejdsaktiviteterne. Vi mødes en gang om måneden på skift hos medlemmerne.

D - også vores...

De gamle filmlærere har fundet ud, så da vi for 1½ år siden fik en ganske
er, Rom, London og New York var i tankerne, men...

AF CLAUS NYMANN CHRISTENSEN & OLE ØSTERGAARD

Programmet

Den amerikanske søn deler stamværtshus med Viggo Mortensen, pludselig dukkede styllsten Ole Henriksen op i Aabenraa og en af eleverne har været legekammerat med Jessica Biel, da familien boede i USA. Vi har en drøm. Ellers foregår ekskursjonen i samfundsfag og mediefag, så begge fag skal tilgodeses, men som samfundsfaglærer må jeg nok erkende, at faren for, at mediefag tager over(hånd), er absolut nærværende. Vi betragter også turen som en dannelsesrejse, så der kommer også noget kunst på plakaten. Vi skal altså studere det amerikanske samfund – in casu: Californien, som jo ikke er nogen gennemsnitlig amerikansk stat – og medieindustrien i L.A.. Desuden skal der naturligvis laves film om turen og dokumentarprogrammer om forskellige (sikkert byens mange forskellige kvarterer). Den lokale tv-station i Aabenraa har lovet at lægge sendeflade til.

Lige nu

Vi må erkende, at vi når ikke at tjene de 300.000 kr. i fællesskab. Realistisk set når vi (forhåbentlig) det halve, men vi har så skaffet arbejde til alle elever i sommerferien på byens 3 store virksomheder. Her må de så bruge 2-3 uger af ferien for at tjene det sidste beløb. For vi skal af sted. Det er ikke længere en drøm, men helt realistisk, at vi i midten af september drager på en 9-10 dages tur til det gamle Hollywoodland for at se, hvad det er blevet til.

Skolens eget nyhedsmagasin – podcasting i funktion

Et ord kan vel dårligt blive hypet mere end **podcasting**, men på Tønder Gymnasium er podcasting en oplagt distributionsform, da omkring 90% af eleverne dagligt møder op med bærbare computere, og på den måde har de deres egen tv-skærm i tasken. Derfor søsatte vi 1. februar skolens egen tv-station, **TG News**. Vores lille tv-kanal skulle sende ca. 10 minutter om måneden via nettet om aktuelle emner fra livet på gymnasiet.

AF ESPEN REEDTZ

IDEEN MED AT LAVE SKOLENS egen tv-kanal blev søsat og alle interesserede blev opfordret til at møde op kort efter juleferien. Til introduktionsmødet dukkede ca. 20 elever op, de fleste mediefag/film & tv-elever, men også en del uden erfaringer fra faget. Rimelig hurtigt blev konceptet grundfæstet og indslagene til første udsendelse kom på tavlen: Skiftet fra grundforløb til studieretning - og de faglige og sociale effekter det har for de elever der ikke får deres første ønske; interview med to nye årsvikarer; et besøg på den lokale handelsskole i forbindelse med deres 100 års jubilæum og skolebladets skæve syn på podcastprojektet. Produktionsgrupper etableredes og de fik overdraget det fulde ansvar for at have indslagene færdige til den aftalte deadline tre uger senere. En fælles redigerings eftermiddag blev afholdt så mediefagsbegyndere kunne få hjælp.

Studieoptagelser blev optaget og udsendelsen kom i kassen. Siden da har der hver den første i måneden ligget en ny TG News-udsendelse klar.

Billig succes

Projektet har langt hen ad vejen været udgiftsløst for skolen. Vi fik bevilget et ekstra kamera og en redigeringsstation - som med de store mediefagshold ville have været nødvendig under alle omstændigheder. Pt. får jeg 30 timer for at være med, mens min gode kollega Ditte i sin første års uddannelsesstilling må nøjes med goodwill og et par plusord i sin pædagogikumudtalelse. De 30 timer rækker ikke til det faktiske arbejde med opstart osv,

men ansvarsområder er med rimelig succes overdraget til eleverne – og så er filantropien jo grundet i en forestilling om, at der er gavnligge effekter at hente for mediefag på længere sigt. Og årets søgetal viste faktisk en fordobling af ansøgere til mediestudieretningen.

Skolens intranet er baseret på FirstClass-softwaren som tilbyder meget nem drag'n'drop podcasting. Sideløbende med podcastingen kan TG News også streames direkte fra skolens hjemmeside i håb om at fange tilfældige surfere, som ikke gider bøvle med at skulle abonnere på en podcast.

Udover elever og lærere som den primære målgruppe er der potentielt en række sekundære målgrupper: forældre, venner, mulige fremtidige elever, folk i lokalmiljøet osv. – alt sammen noget som kan synliggøre gymnasiet og mediefag. Vi spiller på den måde både en rolle i den interne og den eksterne kommunikation på skolen og får en masse omtale og fokus.

Juridisk set er det problematisk at offentliggøre levende billeder af elever på nettet, faktisk kræver det en skriftlig accept af hver enkelt. Men da dette er totalt umuligt i praksis kombinerer vi en god portion "happy-go-lucky"-mentalitet med en endnu større portion fingerspitzegefühl for, hvad der går an og ikke går an.

Det mediefaglige udbytte

Med egen tv-kanal er der pludselig tilføjet en dimension til undervisningen i mediefag. Det udnytter vi ved at køre nyhedsfor-

NB - Barba?

TO NEWS. FRAMEGRAB: ESPEN REDDY.

løb (teoretisk og praktisk) på alle C-niveauhold, med den store gulerod at hvis eleverne laver indslag, der er gode nok, så vil de blive bragt i TG News. Indholdet af programmet udgøres således af en blanding af indslag lavet i undervisningstiden, og indslag fra den frivillige stab af elever. For de engagerede frivillige er det særdeles lærerigt at være en lille del af en større produktionsmaskine. Og begreber som nyhedskriterier og etik bliver pludselig meget konkrete og håndgribelige, når man laver noget med forankring i virkeligheden. Dækker man f.eks. en grov voldsepisode ved en gymnasiefest – og i så fald hvordan vinkler man den sobert?

Link: www.toender-gym.dk (se menupunktet "TG News").

Om teknikken

Den praktiske del af sagen, fra produktion til distribution, foregår således: De færdige indslag samles som DV-filer på en ekstern harddisk og klippes derfra sammen med studieoptagelser, hvorefter udsendelsen komprimeres til mpeg-4 i et afvejet forhold mellem størrelse og kvalitet (ca. 35 mb. for en 8 minutters udsendelse). Vores intranet er baseret på FirstClass som i de nyeste versioner tilbyder podcasting. Det er nemt at oprette og så dropper man bare mpeg4-filen derned. Hermed genereres en podcast-URL som offentliggøres sammen med en kort vejledning i hvordan man tilmelder sig podcasts i iTunes eller lignende. Streaming-delen klares med en web-"embedded" quicktimeplayer.

CUT #085

DEADLINE
CUT
#086
1. OKTOBER
2007

B-niveau i Magleås

En tredjedel af medielærerforeningens medlemmer var samlet til et **vellykket og inspirerende** kursus om mediefag på B-niveau d. 6.-7. marts på det smukt beliggende Magleås Kursuscenter.

AF ESPEN REEDTZ

Erfaringer fra B-niveau

Efter Hans Olufs introducerende oplæg var Pernille Vienholdt-Nielsen den første på programmet. Pernille delte ideer til forløb og erfaringer fra flere mediefag-B-hold.

Pernille berørte også problematikken omkring hvorvidt man med størst fordel kan placere de 200 undervisningstimer i 1. og 2. g alene, eller om de skal spredes ud over alle tre gymnasiale år. Konklusionen var at et *turboforløb* der afsluttes i 2.g har den fordel, at faget pga. de regelmæssige timer er mere i elevernes bevidsthed, mens ulempen er at man underviser mindre modne elever.

Faktaproduktionen

Claus Nyman Christensen fortalte om sine erfaringer med det praktiske arbejde på B-niveau. Claus viste eksempler på elevfilm fra AT-projekter (fx en valgvideo for Dansk Folkeparti) og et næsten færdigt eksempel på en faktaproduktion. Det nye B-niveau stiller krav om en faktaproduktion, og da mange lærere har mindre erfaring med undervisning i denne gren af den praktiske dimension, var der, som opfølgning på Claus' foredrag, gruppearbejde om elevproduktioner i faktagrenen. Der var bred enighed om at det er en god ide at placere faktaproduktionen som 2. produktion i et B-niveauforløb.

Eksamenspræsentationen til debat

Den nye *indledende præsentation* ved eksamen på B-niveau var anledning til en større debat. Hans-Oluf blev af flere anbefalet at arbejde for at få præsentationen skrevet ud af læreplanen, mens

andre godt kunne se en fordel i at eleverne har mulighed for at lave en *fælles præsentation* af deres fælles arbejde. Det blev dog slået fast, at præsentationen ikke er en del af eksamenen, og derfor må der ikke stilles faglige spørgsmål til eleverne under præsentationen.

Rent praktisk pointerede Per Katz at læreplanen fastsætter præsentationens varighed til maksimalt 15 minutter, som man formodentligt ikke får løn for, derfor vil tiden til præsentationen skulle tages fra den individuelle eksamen.

Station Next "Roadmovie"

Kursets sidste programpunkt var et besøg fra Station Next som er et samarbejde mellem DFI, Statens Pædagogiske Forsøgscenter, DR og Zentropa. De arrangerer filmlejrskoler, medievæksthuse og kortere kurser til gymnasiet med professionelle filmfolk som undervisere.

Station Next havde et meget tillokkende tilbud med til landets medielærere: Roadmoviebussen! "Roadmovie" er et samarbejde mellem Station Next, dvoted.net og Medielærerforeningen – projektet giver mulighed for at lærere og elever kan få besøg af roadmoviebussen med professionelle filmfolk til workshoparrangementer. Indholdet af elevworkshoppen kunne være lys, kamera/lyd, manus, produktionsplanlægning, storyboard, klip/redigering. Desuden vil der også være workshops for lærerne. Det præcise indhold udarbejdes i samarbejde med Medielærerforeningen. Deltagerbidrag pr. klasse er 1500 kr, hvis skolerne kan finde sammen så seks mediehold mødes på en skole.

FOTOS FRA MAGLEAAS-KURSET: LISBET BØRKER

Medielærerforeningen informerer

Bestyrelsen for Medielærerforeningen er blevet gjort opmærksom på en beklagelig fejl ved nogle af de girokort, som er blevet sendt sammen med det sidste nummer af CUT for betaling af kontingent for Medielærerforeningen. Det ser ud til, at nogle girokort ikke kan anvendes via netbank.

Hvis du skulle have modtaget et girokort, som Du ikke kan anvende til at betale dit kontingent med, så vær sød at sende kassereren Barbara Tvede Hansen en mail (barbaratvede@itu.dk), og du får tilsendt et nyt girokort hurtigst muligt.

Bestyrelsen beklager de ulejligheder, der måtte være opstået i forbindelse med betaling af kontingentet.

På bestyrelsens vegne,
kasserer Barbara Tvede Hansen.

Hvordan fremstille det uhyrlige?

Folkedrab er forbrydelsernes forbrydelse. Den absolutte ondskab sat i system. Hvordan kan man behandle dette fænomen?

AF HELGE KRARUP

KZ-LEIROVERLEVEREN ELIE WIESEL SPURGTE: "Efter – hvad betyder det?" Et folkedrab slutter aldrig, men lever videre i de overlevendes og samtidiges erindring og føres videre til efterfølgende generationer. Det kan for eksempel folkedrabet på armenierne jo minde os om. Det er stadigvæk tabueme i Tyrkiet.

Filosoffen Theodor Adorno kom i 1949 med det berømte udsagn: At skrive et digt efter Auschwitz er barbarisk. Revet ud af sin sammenhæng er det blevet et dogme: En så grufuld begivenhed kan ikke udtrykkes eller videregives adækvat, derfor: lad være med at prøve!

En anden holdning er, at man med dokumentation, identifikation, indlevelse kan skabe grundlag for, at de – eller vi – der ikke har gennemlevet rædslerne, dog kan bibringes en form for forståelse og indsigt, derfor: Prøv!

Diskussionen udspændes mellem, om man kan skildre, og diskussionen om, hvordan man kan. Og hvis svaret er "ja", da er spørgsmålet: hvordan? Ved at popularisere, tilnærme sig rædslen, dokumentere nøgternt, ved at skrive eller skrive sin oplevelse ud (i den såkaldte vidnesbyrds-litteratur) eller skabe fiktionsværk? Eller som den ungarske forfatter, Imre Kertesz mener: skabe et nyt, litterært sprog for at videregive de erfaringer, der ikke kan rummes i den gængse litteratur.

Flerfagligt

Bogen *Efter folkedrab* – En flerfaglig undervisningsbog, afdækker, hvorledes man i billedkunst, filosofi, historie, litteratur, film, tv, musik og lignende har grebet folkedrab an. Og med faglige ind-

faldsvinkler fra disse fags områder, samt fra naturvidenskab, psykologi, religion og samfundsfag gives der refleksioner over og analyser af behandlinger af historiens og nutidens folkedrab.

Jeg har ikke læst alle bogens kapitler, men for eksempel naturvidenskabskapitlet gennemgår meget spændende det retsmedicinske område, metoder og problemer, som jo for mig er ny viden. Musikkapitlet ser især på Arnold Schönbergs *A Survivor from Warsaw* og nok så overraskende på de mange heavy metal-grupper, der inddrager genocide, folkedrab, i deres sange; et meget oplysende kapitel. Billedkunstkapitlet analyserer efter generelle overvejelser især Christian Boltanskis værk, *Sans Souci* og den chilenske, Alfredo Jaars fotobaserede, *The Rwanda Project*.

Litteraturkapitlet gav mig meget; det er dér Kertesz gennemgås, samt den dristigt skabte tegneserie om Iz-Jejrene af Art Spiegelman, *Maus* (udgivet på dansk på forlaget Politisk Revy).

Mediefag

Centralt i CUTs sammenhæng er mediefagskapitlet af Karsten Fledelius. Han ser især på dokumentationers troværdighed. Levende billeder er jo også kildemateriale. Fledelius er en stor Balkan-kender, og bruger denne viden til at bedømme anvendelsen af filmmateriale derfra. Her kan man konstatere, at en visning i serbisk tv i 2005 af videooptagelser af nedslagtning af tydeligvis forsvarsløse mænd i 1995, åbnede øjnene, også i Serbien, for grusomhedernes omfang. Det havde ellers været fortiet i Serbiens offentlighed.

Efter folkedrab: en flerfaglig undervisningsbog.

Red. Thomas Brudholm
& Martin Mennecke.

Dansk Institut for Internationale Studier, 2007.

246 sider. Pris: Gratis.

EFTER FOLKEDRAB

En flerfaglig undervisningsbog

Redigeret af Thomas Brudholm og Martin Mennecke

Han pæper også, hvorledes samme billedmateriale er blevet anvendt af begge konfliktens sider; men til at fremme hver deres modsatte mål. Som vi jo ved, er teksten til et billede eller en film afgørende for vores opfattelse af det, for vores placering af billedets dokumentationsværdi i en sammenhæng.

Medierne er vigtige i formidlingen af – oversete – folkedrab, aktuelt i Darfur. Hvordan gør man det bedst? I nogle kulturer, bl.a. vores, skal man ikke vise for voldsomme billeder – for at skabe forståelse for grusomhedens omfang – det vil virke mod hensigten og skabe afvisning.

Som Fledellus resumerer det: "Troverdigheden dannes på tre niveauer: det kildekritiske, det etiske og det følelsesmæssige. Receptionen er meget afhængig af historie og tradition."

Læreren bog

Der er meget og meget tankevækkende stof i bogens mangesidige kapitler. Den er tænkt til tværfagligt arbejde i gymnasiet, skrevet af 12 forskere efter henvendelser fra skoler om materiale til Auschwitz-dagen. Det er klart nok en lærerens bog; kapitlerne er for tætte og stofmættede til eleverne. Der er en hjemmeside med tilhørende undervisningsmateriale: www.folkedrab.dk. Bogen har været udsendt gratis til gymnasier; den er udsolgt, men man overvejer et nyt oplag, hvor bogen måske bliver gratis, måske koster noget. Man kan skrives op til et eventuelt andet oplag.

Mediefag – i stadig udvikling

DET ER SVÆRT AT SKAFFE MEDIETAGSLÆRERE i disse dage. Flere skoler ved ikke, hvad de skal stille op med de mange hold til næste skoleår. Mediefag er blevet et af de store kunstneriske fag i 1.g., og det er utroligt kun 2 år efter gymnasireformens start i 2005. Som jeg tidligere har været inde på i disse spalter, så har det også givet anledning til, at der er meget pres på fagets lærere. Der skal købes ind, der skal organiseres, der skal indrettes nye lokaler, og der skal ansættes nye fagkolleger, som skal modtages og køres ind - og der er flere kandidater næste år end vi har oplevet tidligere, og det er jo meget glædeligt for fagets fremtid.

Sidste år havde 20,4% af stx-eleverne valgt mediefag som kunstnerisk fag, og ifølge de nyeste tal er andelen af ansøgere, der har valgt mediefag fra næste skoleår, oppe på 24,4%. Det er rigtig mange, og så foreligger der endnu ingen tal for B-niveau i studieretninger og som valgfag, men der vil helt sikkert være en stigning i antal studieretninger med mediefag som det ene af de 3 fag, og der er allerede mange B-niveau-klasser og -hold, som har afslutning i denne eksamensperiode.

Der er stadig mange problemer med at få C-niveauet til at hænge sammen indholdsmæssigt. På flere skoler kniber det stadig med at få nok timer på grund af alle mulige andre aktiviteter, og dermed selvfølgelig også med at nå det, man gerne vil nå, når nu også produktionsaktiviteterne skal klares inden for timerammen. Jeg har nu ladet mine elever sidde og redigere til skolen lukker ved 16.30-tiden, og jeg har også 'givet' dem en enkelt weekend, så de kunne få flere sammenhængende redigerings-timer uden afbrydelser. Det er imidlertid ikke nogen universalløsning, for der kan mange gode grunde til at sådanne arrangementer ikke kan lade sig gøre og heller ikke skal praktiseres på C-niveau. Det bliver jo også i de fleste tilfælde gratis arbejde. Flere af produktionerne er i øvrigt blevet rigtig pæne.

Faktaproduktion

B-niveauets fakta-produktion har vi på Viby kædet sammen med det AT-forløb, hvor studieturen og dens emne er det centrale indhold. Jeg har beskrevet det på emu-hjemmesiden, men vil her gentage, at det var en stor succes med denne ordning. Turen blev gennemført sammen med engelsk og gik til London. Eleverne havde valgt et område, som de studerede og researchede i ugerne op til turen og kom med ideer til, hvordan en fakta-produktion om netop deres område kunne vinkles. Da vi kom til London var de 2 første dage sat af til produktionen. Den første dag var grupperne ude i deres områder for at lave research, de havde kamera med, og i løbet af aftenen skulle de aflevere en plan for næste dags optagelser med deres fokuspunkter og eventuelle 'historier' og iscenesættelser. Den næste dag var til optagelser, og kravet var selvfølgelig, at de skulle være ekstremt velforberedte, da det jo ikke ville være så let at komme tilbage og få de sidste optagelser i kassen, når først vi var tilbage i Århus – og de sidste 3 dage var der andre aktiviteter. Eleverne var meget mere seriøse og ambitiøse, end jeg nogen sinde tidligere har oplevet på studieture. De havde 2 samlede redigeringsdage, da de kom hjem, og alle 5 produktioner er rigtig gode. Elevernes evalueringen har været meget positiv.

Jeg har mit B-niveau trukket ud over alle 3 gymnasieår, så jeg har haft 75 timer i 2.g. og det har givet for få ugentlige timer. Det arbejder vi på at ændre med det næste studieretningshold. Vi havde det oppe til diskussion på B-niveau-kurset i begyndelsen af marts, og det kunne være frugtbart at få flere erfaringer samlet på hjemmesiden og SkoleKom-konferencen.

Eksamen

Der er i forbindelse med årets eksamensafvikling lavet et meget enkelt spørgeskema, hvor alle fagets censorer skal evaluere eksamensformer- og afvikling. Det skal besvares elektronisk, og

ikling

AF FAGKONSULENT HANS OLUF SCHOU

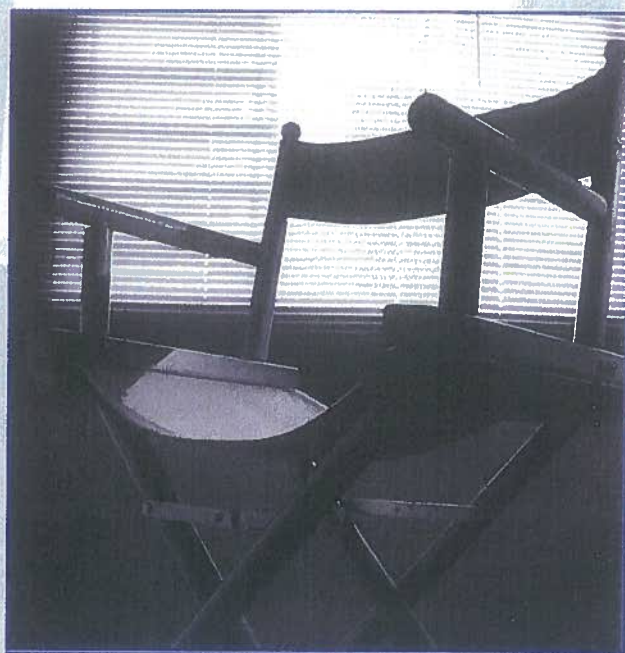
det drejer sig kun om ganske få spørgsmål, som jeg vil bede alle om at besvare, så det kan indgå i en samlet og løbende evaluering af vores eksamen. Der er i spørgeskemaet lavet plads til at udbygge de korte svar, så benyt endelig den mulighed. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi alle er kede af, at vi mistede muligheden for at eksaminere eleverne i produktionsgrupperne samlet, som vi tidligere har gjort på de gamle C-niveau film-og-tv-valghold. Men vi skal selvfølgelig have det bedste ud af den ny individuelle eksamensform, så vore elever stadig kan synes, at det er godt at gå til eksamen i mediefag. Derfor er det bl.a. vigtigt at få et overblik over, hvordan I bruger 'præsentationen', og hvad eleverne får ud af det. Hvis det viser sig, at resultaterne er negative, skal vi gøre noget ved det ved den næste revision af læreplanen.

Udviklingskursus

Vi har i begyndelsen af maj afholdt et seminar med deltagelse af universitetsfolk og folk fra film- og tv-branchen for at diskutere, om vi kunne få ideer til at gøre noget ekstra for vores særlig talentfulde og ambitiøse elever. Det var et såkaldt udviklingskursus, som startede på denne måde, hvor der blev brainstormet og udvekslet ideer, så vi kunne få et overblik over, hvilke muligheder der var for at lave uni-broer, forskerspire-møder, besøgs- og praktikordninger, produktions-camps og andet. Der er jo allerede et samarbejde i gang med Station Next, og de indgår også i denne sammenhæng. Seminaret skal følges op af mere konkrete møder og initiativer efter sommerferien.

Jeg har orienteret om eksamensregler på forskellige områder på hjemmesiden og SkoleKom-konferencen, så det vil jeg ikke skrive mere om her, da bladet først er hjemme hos jer, når eksamen er godt i gang og måske overstået – forhåbentlig godt overstået.

God ferie!

Fagkonsulent Hans Oluf Schou
Nyløkkevej 27, 8340 Malling.
Tlf. 86 11 93 11.
E-mail: hans.oluf.schou@uvm.dk

Eksamen på B-niveau og udviklingsprojekter

AF SØREN JACOBSEN & HENNING BØTNER HANSEN

INDEN LÆNGE ER EKSAMENSTERMINEN sat i gang på de enkelte skoler, og vi vil alle være fordybet i forberedelser og afvikling. Bagefter vil vi stå rig på erfaringer med hvordan elevernes præstationer modsvarer eksamenskravene, som de er formuleret i læreplanerne for C- og B-niveauet.

Hvordan skal vi f.eks. bedømme til de elevfilm, som eleverne går til eksamen i på B-niveau? Eksamenskravene er omfattende, men hvordan skal den faktiske indfrielse eller mangel på indfrielse vægtes i bedømmelsesøjemed? Hvad skal indfries og i hvilken grad for, at man kan fastsætte et bestemt karakter-niveau. Bestyrelsen vil her opfordre medlemmerne til i eksamenssituationen at medtænke niveauet for produktionerne i det gamle fag Film og tv, som formentlig er et godt mål for, hvor langt man nå på et B-niveau (generelt).

Eksamen på B-niveau involverer som bekendt en indledende gruppepræsentation af filmene og her er det vigtigt at være opmærksom på, at den medgåede tid er i overensstemmelse med eksamensbestemmelserne. Eksamensbyrden er en kompleks størrelse bl.a. hvad angår tidsforbrug og aflønning. Det er meget vigtigt for os at understrege, at alle forhold, der omfatter tvivlsspørgsmål, problemer etc., som medlemmer oplever som led i eksamensafviklingen formidles videre til bestyrelsen og foreningens øvrige medlemmer (SkoleKom). Vi har et fælles ansvar for, at der bliver taget vare herpå.

I sidste nummer af CUT nævnte vi Roadmovieprojektet, som er blevet udviklet af Station Next og Medielærerforeningen i fællesskab. Det var et projekt som rettede sig mod B-niveauet og sigtede mod at formidle et samarbejde mellem eleverne, lærerne og professionelle branchefolk. Dette skulle ske gennem afholdelse af en række workshops landet over med deltagelse af B-niveauhold fra forskellige skoler, hvor eleverne fik faglige

input. Efterfølgende skulle eleverne producere hjemme på skolerne og i denne fase kunne eleverne få respons løbende via websitet dvoted.net.

Projektet blev præsenteret på B-niveaukurset primo marts og der var overvejende positiv interesse for, at parterne arbejdede med projektet og herunder søgte om midler til finansieringen. Erfaringen hermed har været, at DFI har stillet nogle krav til sammensætningen af finansieringen, der har betydet, at projektet p.t. er sat på standby. Bestyrelsen er imidlertid indstillet på, at holde fast i projektets koncept, men vil være indstillet på, at der kan ske ændringer med hensyn til rammerne for afviklingen.

Udvikling

Siden sidste nummer har bestyrelsen arbejdet videre med det udviklingsprojekt om talentudvikling, som undervisningsministeriet har bevilliget penge til. Projektet er rettet mod at støtte vores særligt talentfulde og motiverede elever i deres bestræbelse på at komme videre uddannelses- og erhvervmæssigt med deres interesse for medier, mens de stadig går i gymnasiet. Konkret skal projektet udmøntes i en form for brobygning til universiteterne, produktionsmiljøer, filmskoler, filmværksteder etc., og hensigten er, at denne brobygning slår igennem også i deklarede udkantsområder af landet. Indtil nu har der været afholdt et seminar, som skulle føre frem til forslag til talentudviklingsprojekter, som en efterfølgende konference medio september skal arbejde videre med. Til denne konference inviteres 10-12 gymnasier (stx, hhx og htx) samt et bredt udsnit af repræsentanter fra de allerede nævnte steder. Konference vil efter alt at dømme blive en arbejdende konference med hovedvægten lagt projektrelaterede workshops.

Generalforsamling

Der indkaldes herved til ordinær generalforsamling i Medielærerforeningen fredag den 28. september 2007, kl. 17.00.

Generalforsamling afholdes på Tårnby Gymnasium & HF, Tejns Allé 5, 2770 Kastrup.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Formandens beretning
3. Kassererens beretning
4. Beretning fra udvalg m.v.
5. Behandling af indkomne forslag, herunder forslag til ændring i vedtægterne
6. Fastsættelse af næste års kontingent
7. Valg af bestyrelse m.m.
8. Eventuelt

Bestyrelsen

Bestyrelsen lægger op til efterfølgende fællesmiddag på Christianshavn. Tilmelding for interesserede til middagen skal ske til Mimi Olsen, tlf. 35 39 12 29, senest en uge inden generalforsamlingen.

